

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 701

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 octombrie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 870 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical	1-3	1.213. — Hotărâre pentru înființarea secretariatelor tehnice comune și a Subsecretariatului tehnic comun în cadrul programelor PHARE de cooperare transfrontalieră	9-10
Opinie separată	4	1.237. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în vederea protecției minorilor români neînsoțiți pe teritoriul Republicii Franceze și a întoarcerii acestora în țara de origine, precum și în vederea luptei împotriva rețelelor de exploatare a minorilor, semnat la București la 1 februarie 2007	10
Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006.....	5-6	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în vederea protecției minorilor români neînsoțiți pe teritoriul Republicii Franceze și a întoarcerii acestora în țara de origine, precum și în vederea luptei împotriva rețelelor de exploatare a minorilor	11-12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.210. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor.....	7-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		772. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind criteriile de recunoaștere a organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 870

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Bogdănești, județul Bacău, în Dosarul nr. 1.880/110/2006 (număr în format vechi 3.600/2006) al Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ și de pârâtu Consiliul Local al Comunei Solonț, județul Bacău, în Dosarul nr. 150/110/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Conexarea dosarelor și dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20 septembrie 2007, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 octombrie 2007 și apoi pentru data de 9 octombrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.880/110/2006 (număr în format vechi 3.600/2006), **Tribunalul Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Bogdănești, județul Bacău, în dosarul menționat.

Prin Încheierea din 30 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 150/110/2005, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Solonț, județul Bacău, în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în cele două dosare conexe, se susține, în esență, că instituirea, prin textele legale criticate, a obligativității vânzării spațiilor proprietate statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care funcționează unități medicale contravine protecției constituționale a dreptului de proprietate privată, principiului autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice; aceasta cu atât mai mult cu cât vânzarea are loc fără o negociere directă și fără licitație publică, la un preț impus de legiuitor.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scopul urmărit de legiuitor a fost acela de finalizare a procesului de reformă în domeniul asistenței medicale ambulatorii, cu reducerea costurilor asistenței medicale acordate în spital și reducerea deficitului bugetar al sistemului sanitar.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate în motivarea excepției.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006, potrivit căroră:

— Art. 1: „(1) *Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic pentru vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, funcționează unități medicale înființate și organizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001, a spațiilor organizate ca centre de diagnostic și tratament sau centre medicale cu personalitate juridică, precum și a spațiilor cu destinație pentru activități medicale sau activități conexe actului medical, neutilizate.*

(2) *În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin spațiu medical se înțelege spațiu în care se desfășoară efectiv activitate medicală și activitate medicală conexă, precum și cota indiviză corespunzătoare din spațiul comun.*

(3) *Prevederile alin. (1) se aplică și spațiilor medicale ale ministerelor cu rețea sanitară proprie, cu acordul ministerelor de resort.”*

— Art. 4 alin. (1): „(1) *În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, consiliile județene sau consiliile locale, după caz, aprobă prin hotărâre lista spațiilor din proprietatea privată a acestora ori din proprietatea privată a statului și care se află în administrarea lor, ce urmează să fie vândute potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență. Listele astfel aprobate vor fi afișate în mod obligatoriu la sediul consiliului local/județean și publicate pe site-ul consiliului județean.”*

— Art. 5 alin. (1): „(1) *Prefecții vor veghea ca hotărârea prevăzută la art. 4 să cuprindă toate spațiile medicale care cad sub incidența prezentei ordonanțe de urgență. În acest scop hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene vor fi comunicate prefecților în termen de cel mult 10 zile de la adoptare și vor fi afișate la sediul primăriei, respectiv al consiliului județean. Prefectul va cere completarea sau modificarea listei, dacă este cazul, iar în situația în care se refuză solicitarea prefectului, acesta se va putea adresa instanței de contencios administrativ.”*

— Art. 8: „(1) *Prețul de vânzare al spațiului medical se stabilește diferențiat, pe categorii de localități, conform Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — secțiunea a IV-a «Rețeaua de localități», cu modificările ulterioare, prin stabilirea de prețuri maxime, după cum urmează:*

- a) *pentru localitățile de gradul 0, municipiul București, 70 euro/m²;*
- b) *pentru localitățile de rangul I, 50 euro/m²;*
- c) *pentru localitățile de rangul II, 40 euro/m²;*
- d) *pentru localitățile de rangul III, 30 euro/m²;*
- e) *pentru localitățile de rangul IV, 20 euro/m²;*
- f) *pentru localitățile de rangul V, 15 euro/m².*

(2) Prețurile stabilite conform prevederilor alin. (1) sunt diminuate de către comisie cu câte 10%, dacă:

a) clădirea este mai veche de 30 de ani;

b) spațiul este situat într-o localitate cu deficit de medici.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate, în art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, în art. 44 alin. (3) privind exproprierea, în art. 44 alin. (6) privind despăgubirile ce se cuvin proprietarului în cazul exproprierii, în art. 120 alin. (1) care consacră principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice și în art. 136 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, aceasta stabilește cadrul juridic pentru vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale care au destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, a spațiilor organizate ca centre de diagnostic și tratament sau centre medicale cu personalitate juridică, către medicii, medicii dentiști, dentiștii, biologii, biochimisții, fizicienii, tehnicienii dentari și celelalte persoane fizice cu drept de liberă practică ce desfășoară activități conexe actului medical și care dețin în mod legal spațiul respectiv, precum și către persoanele juridice/instituțiile de învățământ superior medical, care, deținând în mod legal spațiul, au ca obiect unic de activitate furnizarea serviciilor medicale sau desfășoară activități de învățământ superior medical.

În conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) din ordonanța de urgență, consiliile județene sau consiliile locale, după caz, aprobă, prin hotărâre, lista spațiilor din proprietatea privată a acestora ce urmează să fie vândute în baza dispozițiilor ordonanței de urgență, iar potrivit art. 5 alin. (1) din același act normativ, prefectii vor veghea ca hotărârea să cuprindă toate spațiile medicale care cad sub incidența ordonanței de urgență.

Din examinarea textelor legale mai sus menționate, criticate de autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că se instituie obligația autorităților locale de a întocmi o listă completă a spațiilor cu destinația menționată și obligația acestora de a scoate la vânzare toate bunurile în cauză. Prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate. Așa fiind, Curtea constată că normele ce fac obiectul excepției aduc atingere dispozițiilor constituționale

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

Cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Consiliul Local al Comunei Bogdănești, județul Bacău, în Dosarul nr. 1.880/110/2006 (număr în format vechi 3.600/2006) al Tribunalului Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ și de Consiliul Local al Comunei Solonț, județul Bacău, în Dosarul nr. 150/110/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ, și constată că dispozițiile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

cuprinse în art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Curtea constată, totodată, că dispozițiile criticate reglementează un transfer silit de proprietate, care nu respectă prevederile referitoare la expropriere consacrate de art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și de art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că o privare de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat. Cu privire la indemnizarea titularului dreptului de proprietate pentru privarea de dreptul său, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în absența unei compensații reparatorii, art. 1 din Protocolul nr. 1 n-ar asigura decât o protecție iluzorie și ineficace a dreptului de proprietate, în totală contradicție cu dispozițiile Convenției (Cauza „James și alții împotriva Marii Britanii”, 1986). Privarea de proprietate impune, așadar, statului obligația de a despăgubi pe proprietar, pentru că fără plata unei sume rezonabile, raportată la valoarea bunului, măsura constituie o atingere excesivă a dreptului la respectarea bunurilor sale. Imposibilitatea de a obține fie și o despăgubire parțială, dar adecvată în cadrul privării de proprietate constituie o rupere a echilibrului dintre necesitatea protecției dreptului de proprietate și exigențele de ordin general. În prezenta cauză, analizând dispozițiile art. 8 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, care stabilesc prețul maximal de vânzare a spațiului medical în mod diferențiat, pe categorii de localități, iar în privința terenului aferent a unui preț fix de 1 euro/m² (în limita a 250 m²), Curtea constată că prețurile astfel determinate nu țin seama de valoarea pe piață a bunului. Disproporția vădită dintre cele două valori conduce la calificarea prețului ca fiind nereserios, astfel încât exigențele impuse de normele constituționale și internaționale menționate nu sunt îndeplinite.

Curtea mai constată că dispozițiile legale criticate încalcă și prevederile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății. Garantând acest drept complex, textul constituțional menționat stabilește obligația statului de luare a măsurilor pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, ceea ce implică și crearea de condiții care să asigure prestarea de servicii medicale, inclusiv sub aspectul asigurării bazei materiale necesare. Or, în măsura în care se reglementează vânzarea spațiilor care au destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, cu riscul schimbării, pe viitor, a destinației acestora, statul nu va mai dispune de o bază materială care să asigure îndeplinirea obligației constituționale menționate și, ca urmare, nu va mai putea garanta dreptul cetățenilor la ocrotirea sănătății.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

OPINIE SEPARATĂ

Susținem menținerea practicii Curții Constituționale, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele argumente:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, așa cum a fost modificată și adoptată prin Legea nr. 236/2006, reglementează cadrul juridic pentru vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care funcționează unități medicale, precum și a spațiilor cu destinație pentru activități medicale sau activități conexe actului medical neutilizate.

Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 a fost adoptată pentru rațiuni de politică sanitară și medicală, fiind vorba de spații care au această destinație și sunt neutilizate sau folosite în alte scopuri decât cel medical.

Potrivit art. 4, consiliile județene sau cele locale aprobă prin hotărâre lista spațiilor aflate în proprietatea lor ori în proprietatea privată a statului și care se află în administrarea acestora.

Așadar, stabilirea listei cu spațiile având destinația de cabinete medicale sau în care se desfășoară activități conexe actului medical, ce urmează a fi vândute, este dată prin lege în competența consiliilor județene sau a celor locale, aspect ce nu contravine dispozițiilor Constituției privind protecția dreptului de proprietate. Este vorba de o obligație de „a face” și nu de transmiterea automată a dreptului de proprietate. Mai mult, în art. 5 se reglementează obligația prefecturilor de a veghea ca toate spațiile medicale care cad sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 să fie trecute pe listele întocmite de consiliile locale sau județene.

Dacă în privința dreptului de proprietate privată a statului nu există nicio îndoială că acesta poate dispune de dreptul său, s-ar putea invoca faptul că în privința proprietății private a unităților administrativ-teritoriale legiuitorul nu poate interveni nici chiar atunci când se pune problema interesului general sau al unei comunități, în speță stabilitatea cadrelor medicale din unitățile administrativ-teritoriale și ca urmare asigurarea asistenței medicale. Acest lucru nu poate fi susținut, deoarece, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, „conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege”.

Se susține că se încalcă dreptul de dispoziție al unităților administrativ-teritoriale. Nu se poate reține un astfel de argument, întrucât acestea au calitatea de vânzători, cumpărători fiind exclusiv cadre medicale, iar prețul obținut se face venit la bugetele locale. Se apreciază că prin ordonanță s-a stabilit un preț nesperios cuprins între un minim și un maxim, dar prețurile sunt stabilite pe categorii de localități, așa cum sunt clasificate de Legea nr. 351/2001 privind rețeaua localităților din România.

Mai mult, art. 11 din ordonanță de urgență reglementează regimul juridic al acestor bunuri. Astfel, se precizează că spațiile medicale cumpărate nu pot fi folosite decât pentru activități medicale și/sau pentru activități conexe actului medical. Spațiile dobândite nu pot fi înstrăinate, închiriate sau folosite de cumpărător pentru alte activități decât în scopul desfășurării activităților medicale, activități de învățământ superior și/sau

activități conexe actului medical. Destinația spațiului medical poate fi schimbată la cererea noului proprietar, dar numai cu acordul cumulativ al Direcției de sănătate publică și al Colegiului Medicilor din România sau, după caz, al consiliului județean sau al consiliului local și al casei de asigurări de sănătate. Mai mult, spațiile dobândite pot fi înstrăinate cu schimbarea destinației numai dacă consiliul județean sau consiliul local, după caz, nu a optat, în scris, pentru a redeveni proprietarul spațiului. Este vorba de un drept de preempțiune prevăzut de lege, așa cum și alte reglementări prevăd acest drept (de exemplu: în Codul silvic, în Legea nr. 10/2001 etc.). Se prevede chiar că „în cazul în care consiliul județean sau consiliul local optează pentru redobândirea spațiului, vânzarea se face la preț inițial, actualizat cu indicele mediu al inflației, la care se adaugă contravaloarea îmbunătățirilor aduse spațiului pentru care există documente fiscale”. Ordonanța de urgență prevede și sancțiunea în cazul în care s-ar încheia acte, altfel decât în condițiile arătate, și anume nulitatea absolută, sancțiune constatată de instanță la solicitarea oricărei persoane fizice sau persoane juridice interesate. Restricții sunt prevăzute și în art. 12 din ordonanță.

În aceste condiții, socotim că nu se încalcă sub nicio formă art. 44 alin. (1) din Constituție, iar art. 44 alin. (3) și alin. (6) nu au relevanță în cauză.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 120 alin. (1) referitor la principiile descentralizării autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice din unitățile administrativ-teritoriale, se constată că exercitarea autonomiei locale se circumscrie principiului constituțional al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

Asupra semnificației principiului statuat prin art. 120 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, că acest text constituțional se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude, ci impune obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, în interesul comunităților locale, interese care, în acest domeniu, al sănătății, nu trebuie să fie în contradicție cu interesele naționale.

De asemenea, în lumina Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985 și ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, „prin *autonomie locală* se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice”.

În concluzie, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată atât în ceea ce privește invocarea art. 44 alin. (1) și art. 120 alin. (1), dar și a art. 34 alin. (2) din Constituție care prevede că „statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice”.

Judecător,

prof. univ. dr. **Aspazia Cojocaru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 871

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Bonțida, județul Cluj, în Dosarul nr. 9.847/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20 septembrie 2007, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 octombrie 2007 și apoi pentru data de 9 octombrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.847/117/2006, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical și a dispozițiilor Legii nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005**, excepție invocată de Consiliul Local al Comunei Bonțida, județul Cluj, în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actele normative criticate sunt neconstituționale, deoarece „bunurile la care acestea se referă fac parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale, iar nu din domeniul privat”. Mai mult, se arată că o instituție publică, în speță Guvernul României, nu poate dispune de bunurile proprietate privată aparținând unei alte instituții publice.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția este întemeiată, arătând că actele normative criticate contravin dreptului de proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, iar această încălcare nu este justificată de protecția constituțională a dreptului la viață și sănătate, în condițiile în care

asistența medicală obligatorie poate fi desfășurată și în cadrul cabinetelor medicale proprietate publică. De asemenea, instanța de judecată arată că scopul legiuitorului poate fi ușor eludat, prin schimbarea destinației imobilelor din cabinete medicale în locuințe și, ulterior, vânzarea acestora.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că legiuitorul a avut în vedere atât aspecte ce țin de competența autorităților publice, cât și protecția constituțională a dreptului de proprietate, stabilind în art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 că spațiile proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și spațiile în care se desfășoară activități conexe actului medical pot fi vândute numai cu acordul proprietarului. Se mai arată că exercițiul dreptului de proprietate nu trebuie absolutizat, iar dispozițiile art. 136 alin. (5) din Constituție consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „*în condițiile legii organice*”.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 136 alin. (2) și (4) privind garantarea și ocrotirea proprietății publice, respectiv inalienabilitatea bunurilor proprietate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, aceasta stabilește cadrul juridic pentru vânzarea

spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale care au destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, a spațiilor organizate ca centre de diagnostic și tratament sau centre medicale cu personalitate juridică, către medicii, medicii dentiști, dentiștii, biologii, biochimisții, fizicienii, tehnicienii dentari și celelalte persoane fizice cu drept de liberă practică ce desfășoară activități conexe actului medical și care dețin în mod legal spațiul respectiv, precum și către persoanele juridice/instituțiile de învățământ superior medical, care, deținând în mod legal spațiul, au ca obiect unic de activitate furnizarea serviciilor medicale sau desfășoară activități de învățământ superior medical.

În conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) din ordonanța de urgență, consiliile județene sau consiliile locale, după caz, aprobă prin hotărâre lista spațiilor din proprietatea privată a acestora ce urmează să fie vândute potrivit dispozițiilor ordonanței de urgență, iar, potrivit art. 5 alin. (1) din același act normativ, prefectii vor veghea ca hotărârea să cuprindă **toate** spațiile medicale care cad sub incidența ordonanței de urgență.

Din examinarea textelor legale mai sus menționate, Curtea constată că se instituie obligația autorităților locale de a întocmi o listă completă a spațiilor cu destinația menționată și obligația acestora de a scoate la vânzare toate bunurile în cauză. Prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate. Așa fiind, Curtea constată că actul normativ criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Curtea constată totodată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în ansamblul său, reglementează un transfer silit de proprietate, care nu respectă prevederile referitoare la expropriere consacrate de art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și de art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că o prăvărire de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat. Cu privire la indemnizarea titularului dreptului de proprietate pentru prăvărirea

de dreptul său, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în absența unei compensații reparatorii, art. 1 din Protocolul nr. 1 n-ar asigura decât o protecție iluzorie și ineficace a dreptului de proprietate, în totală contradicție cu dispozițiile Convenției (Cauza *James și alții împotriva Marii Britanii*, 1986). Privarea de proprietate impune, așadar, statului obligația de a-l despăgubi pe proprietar, pentru că, fără plata unei sume rezonabile, raportată la valoarea bunului, măsura constituie o atingere excesivă a dreptului la respectarea bunurilor sale. Imposibilitatea de a obține fie și o despăgubire parțială, dar **adecvată** în cadrul prăvării de proprietate, constituie o rupere a echilibrului între necesitatea protecției dreptului de proprietate și exigențele de ordin general. În prezenta cauză, analizând dispozițiile art. 8 și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, care stabilesc prețul maximal de vânzare a spațiului medical în mod diferențiat, pe categorii de localități, iar în privința terenului aferent, un preț fix de 1 euro/m² (în limita a 250 m²), Curtea constată că prețurile astfel determinate nu țin seama de valoarea pe piață a bunului. Disproporția vădită între cele două valori conduce la calificarea prețului ca fiind neresonabil, astfel încât exigențele impuse de normele constituționale și internaționale menționate nu sunt îndeplinite.

Curtea mai constată că actul normativ criticat încalcă și dispozițiile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății. Garantând acest drept complex, textul constituțional menționat stabilește obligația statului de luare a măsurilor pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, ceea ce implică și crearea condițiilor care să asigure prestarea de servicii medicale, inclusiv sub aspectul asigurării bazei materiale necesare. Or, în măsura în care se reglementează vânzarea spațiilor care au destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, cu riscul schimbării pe viitor a destinației acestora, statul nu va mai dispune de baza materială care să asigure îndeplinirea obligației constituționale menționate și, ca urmare, nu va mai putea garanta dreptul cetățenilor la ocrotirea sănătății.

Având în vedere că dispozițiile art. 1, 4, 5, 8 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, mai sus examinate, constituie însăși substanța reglementării criticate, Curtea constată că actul normativ, în ansamblul său, este neconstituțional, impunându-se, prin urmare, admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,
Cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Consiliul Local al Comunei Bonțida, județul Cluj, în Dosarul nr. 9.847/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 18 iunie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 45 se introduc două noi puncte, punctele 45¹ și 45², cu următorul cuprins:

„45¹. efectuează inspecția fiscală, în condițiile Codului de procedură fiscală, în domeniul produselor accizabile;

45². emite decizii de impunere în urma inspecției fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, în domeniul produselor accizabile;”

2. La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Calitatea de ordonator terțiar de credite a directorilor executivi ai direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale, prevăzută la alin. (4), se exercită începând cu data de 1 ianuarie 2008, dată până la care directorii executivi ai direcțiilor regionale pentru accize și operațiuni vamale exercită calitatea de ordonator terțiar de credite atât pentru activitatea proprie, cât și pentru cea a direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale din subordine.”

3. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, poate redistribui, prin ordin, între aparatul central, direcțiile regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale, birourile vamale și punctele vamale, posturile repartizate, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru aceste unități conform prevederilor art. 7 alin. (5).”

4. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

5. În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 532/2007, sintagma „direcții județene pentru accize și operațiuni vamale” se înlocuiește cu sintagma „direcții județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale”.

Art. II. — Prevederile art. 7 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 6 iunie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 18 iunie 2007, cu modificările ulterioare și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

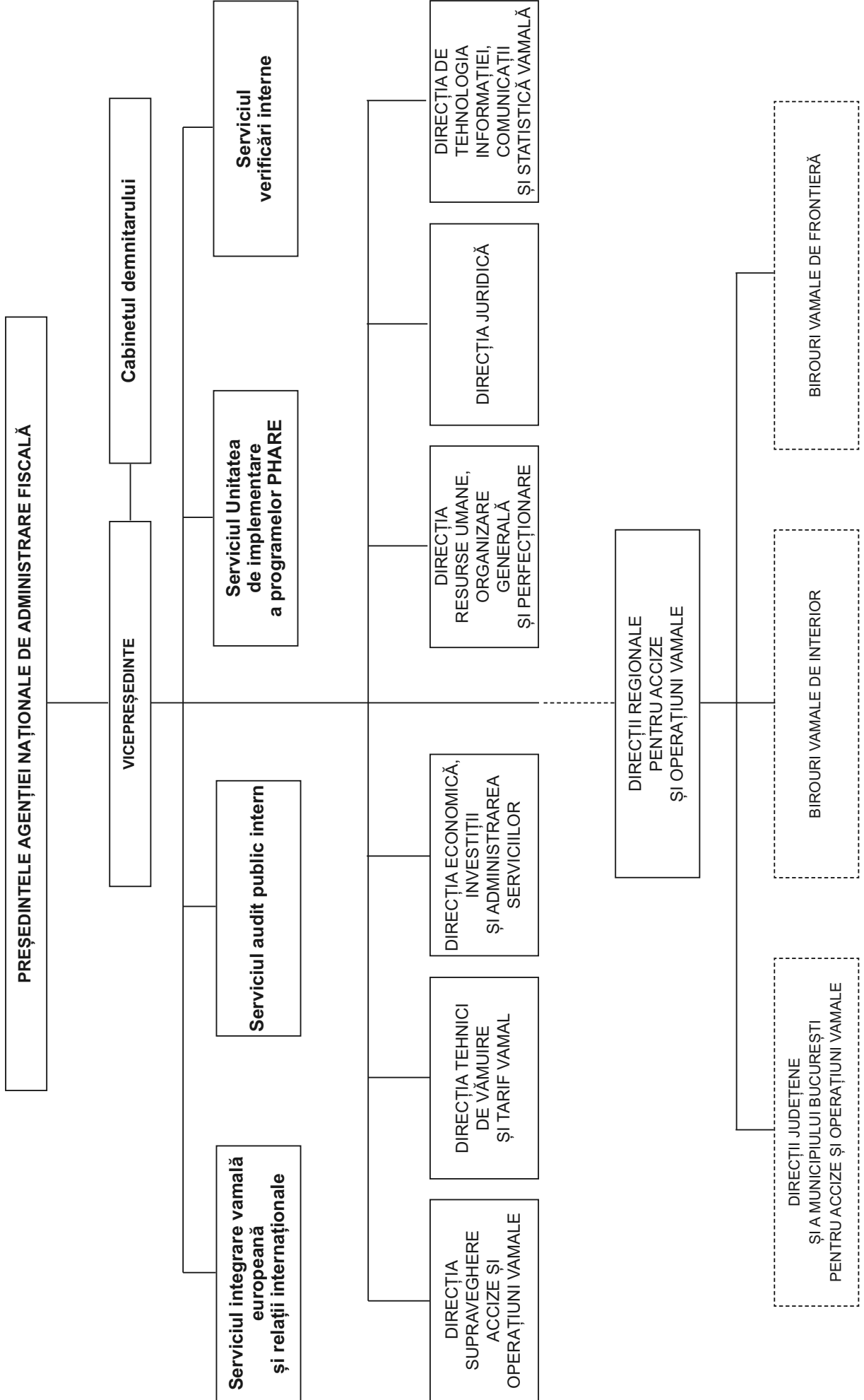
Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 4 octombrie 2007.
Nr. 1.210.

Numărul maxim de posturi,
inclusiv demnitarul și cabinetul acestuia = 4.589

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a aparatului central al Autorității Naționale a Vămirilor**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru înființarea secretariatelor tehnice comune și a Subsecretariatului tehnic comun
în cadrul programelor PHARE de cooperare transfrontalieră**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Obiectul prezentei hotărâri îl constituie înființarea secretariatelor tehnice comune și a Subsecretariatului tehnic comun în cadrul programelor PHARE de cooperare transfrontalieră, potrivit acordurilor de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană, referitoare la programele de cooperare transfrontalieră ale României pentru anii 2005 și 2006, intrate în vigoare la 16 august 2006, respectiv 16 iulie 2007, denumite în continuare *acorduri de finanțare*.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *Comitetul comun de cooperare* este organismul care asigură o politică și o supraveghere de ansamblu asupra funcționării Programului de cooperare transfrontalieră;

b) *Comitetul comun de monitorizare* este organismul responsabil cu supervizarea și monitorizarea implementării întregului program în concordanță cu politica de cooperare transfrontalieră din zona de graniță comună, urmărirea eficacității și calității implementării asistenței comunitare, modul de utilizare a asistenței comunitare și impactul acesteia, cu respectarea prevederilor comunitare în materie, din zona de graniță comună;

c) *Comitetul comun de coordonare* este organismul care asigură coordonarea politicilor de cooperare transfrontalieră din zona de graniță comună, urmărirea eficacității și calității implementării asistenței comunitare, modul de utilizare a asistenței comunitare și impactul acesteia, cu respectarea prevederilor comunitare în materie;

d) *Secretariatul tehnic comun* este structură fără personalitate juridică care se înființează și funcționează, potrivit acordurilor de finanțare în vigoare și în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în cadrul birourilor regionale pentru cooperare transfrontalieră, ca organism administrativ al programului;

e) *Subsecretariatul tehnic comun* este structură fără personalitate juridică care se înființează și funcționează, potrivit acordurilor de finanțare în vigoare și în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în cadrul Biroului Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Oradea, ca organism administrativ al programului.

(2) Comitetele comune prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) sunt constituite și funcționează în conformitate cu acordurile de finanțare.

Art. 3. — Pentru fiecare dintre programele PHARE de cooperare transfrontalieră, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor îndeplinește funcția de agenție de implementare și/sau autoritate contractantă, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 4. — În cadrul programelor PHARE de cooperare transfrontalieră derulate în zona de graniță România—Republica Ungară și în baza documentelor comune de programare, a regulamentelor și a liniilor directe ale Comisiei Europene sunt constituite și funcționează, potrivit acordurilor de finanțare, următoarele structuri comune, fără personalitate

juridică: Comitetul comun de monitorizare și Comitetul comun de coordonare.

Art. 5. — În cadrul programelor PHARE de cooperare transfrontalieră derulate în zonele de graniță: România—Ucraina, România—Republica Moldova, România—Serbia și România—Republica Bulgaria și în baza documentelor comune de programare, a regulamentelor și a liniilor directe ale Comisiei Europene sunt constituite și funcționează, potrivit acordurilor de finanțare, următoarele structuri comune, fără personalitate juridică: Comitetul comun de cooperare și Comitetul comun de coordonare.

Art. 6. — (1) În regiunea de graniță România—Republica Ungară funcționează Biroul Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Oradea, organism neguvernamental, nonprofit, cu personalitate juridică, care își desfășoară activitatea în domeniul cooperării transfrontaliere și care s-a constituit, în condițiile legii, ca urmare a asocierii dintre Agenția de Dezvoltare Regională Nord-Vest și Agenția de Dezvoltare Regională Vest.

(2) Pentru programele prevăzute la art. 4 se înființează Subsecretariatul tehnic comun al Programului PHARE de cooperare transfrontalieră România—Ungaria în cadrul biroului prevăzut la alin. (1), structură fără personalitate juridică.

Art. 7. — (1) În regiunea de graniță România—Republica Bulgaria funcționează Biroul Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Călărași, organism neguvernamental, nonprofit, cu personalitate juridică, care își desfășoară activitatea în domeniul cooperării transfrontaliere și care s-a constituit, în condițiile legii, ca urmare a asocierii dintre Agenția de Dezvoltare Regională Sud-Vest Oltenia, Agenția de Dezvoltare Regională Sud Muntenia și Agenția de Dezvoltare Regională Sud-Est.

(2) Pentru programele prevăzute la art. 5 se înființează Secretariatul tehnic comun al Programului PHARE de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria în cadrul biroului prevăzut la alin. (1), structură fără personalitate juridică.

Art. 8. — (1) În regiunea de graniță România—Ucraina funcționează Biroul Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Suceava, organism neguvernamental, nonprofit, cu personalitate juridică, care își desfășoară activitatea în domeniul cooperării transfrontaliere și care s-a constituit, în condițiile legii, ca urmare a asocierii dintre Agenția de Dezvoltare Regională Nord-Vest, Agenția de Dezvoltare Regională Nord-Est și Agenția de Dezvoltare Regională Sud-Est.

(2) Pentru programele prevăzute la art. 5 se înființează Secretariatul tehnic comun al Programului PHARE de cooperare transfrontalieră România—Ucraina în cadrul biroului prevăzut la alin. (1), structură fără personalitate juridică.

Art. 9. — (1) În regiunea de graniță România—Republica Moldova funcționează Biroul Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Iași, organism neguvernamental, nonprofit, cu personalitate juridică, care își desfășoară activitatea în domeniul cooperării transfrontaliere și care s-a constituit, în condițiile legii, ca urmare a asocierii dintre Agenția de Dezvoltare Regională Nord-Vest și Agenția de Dezvoltare Regională Nord-Est.

(2) Pentru programele prevăzute la art. 5, se înființează Secretariatul tehnic comun al Programului PHARE de cooperare transfrontalieră România—Republica Moldova în cadrul biroului prevăzut la alin. (1), structură fără personalitate juridică.

Art. 10. — (1) În regiunea de graniță România—Serbia funcționează Biroul Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Timișoara, organism neguvernamental, nonprofit, cu personalitate juridică, care își desfășoară activitatea în domeniul cooperării transfrontaliere și care s-a constituit, în condițiile legii, ca urmare a asocierii dintre Agenția de Dezvoltare Regională Vest și Agenția de Dezvoltare Regională Sud-Vest Oltenia.

(2) Pentru programele prevăzute la art. 5, se înființează Secretariatul tehnic comun al Programului PHARE de cooperare transfrontalieră România—Serbia în cadrul biroului prevăzut la alin. (1), structură fără personalitate juridică.

Art. 11. — (1) Pentru implementarea programelor PHARE de cooperare transfrontalieră, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor încheie contracte negociate pentru managementul administrativ, tehnic și financiar al programelor de cooperare transfrontalieră, cu birourile regionale pentru cooperare transfrontalieră, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contractele prevăzute la alin. (1) cuprind în mod expres atribuțiile secretariatelor tehnice comune și ale Subsecretariatului tehnic comun în cadrul programelor PHARE de cooperare transfrontalieră, precum și sursele de finanțare.

Art. 12. — Finanțarea programelor PHARE de cooperare transfrontalieră, derulate prin birourile regionale pentru cooperare transfrontalieră se realizează în baza acordurilor de finanțare în vigoare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

László Borbély

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 4 octombrie 2007.
Nr. 1.213.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în vederea protecției minorilor români neînsoțiți pe teritoriul Republicii Franceze și a întoarcerii acestora în țara de origine, precum și în vederea luptei împotriva rețelelor de exploatare a minorilor, semnat la București la 1 februarie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în vederea protecției minorilor români neînsoțiți pe teritoriul Republicii Franceze și a întoarcerii acestora în țara de origine, precum și în vederea luptei împotriva rețelelor de exploatare a minorilor, semnat la București la 1 februarie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Tudor-Alexandru Chiuariu

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul afacerilor externe,

Adrian Mihai Cioroianu

București, 10 octombrie 2007.
Nr. 1.237.

A C O R D**Între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în vederea protecției minorilor români neînsoțiți pe teritoriul Republicii Franceze și a întoarcerii acestora în țara de origine, precum și în vederea luptei împotriva rețelelor de exploatare a minorilor**

Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze, denumite în continuare *părți*, aspirând la dezvoltarea și continuarea relațiilor bilaterale, în spiritul Tratatului de înțelegere amicală și de cooperare dintre România și Republica Franceză, încheiat la Paris la 20 noiembrie 1991, reafirmând angajamentele asumate prin Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 12 aprilie 1994, precum și prin Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul afacerilor interne, semnat la București la 21 februarie 1997, reiterând angajamentele cuprinse în Declarația comună privind cooperarea în domeniul protecției și sprijinirii minorilor români aflați în Franța, neînsoțiți, semnată la Paris la 4 martie 2002, și în Memorandumul de înțelegere încheiat între România și Republica Franceză asupra problemelor minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul francez, încheiat la București la 30 august 2002, reafirmându-și angajamentele care rezultă din Protocolul încheiat de miniștrii de interne din România și Republica Franceză referitor la întărirea cooperării bilaterale în scopul luptei împotriva criminalității organizate, traficului de ființe umane și al asigurării securității interne în cele două țări, semnat la București la 30 august 2002, convinse de necesitatea cooperării bilaterale în domeniul protecției copilului, atât în scopul soluționării situației minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul Republicii Franceze, cât și în scopul prevenirii unor astfel de situații de risc pentru copiii români, convinse de interesul continuării cooperării operaționale inițiate în cadrul Acordului din 4 octombrie 2002 privind protecția minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul Republicii Franceze și întoarcerea acestora în țara de origine, precum și lupta împotriva rețelelor de exploatare a minorilor, dorind astăzi să dezvolte cooperarea prevăzută de acest acord, în sensul unei acțiuni comune de luptă împotriva rețelelor de exploatare a minorilor, conformându-se principiilor egalității și reciprocității, respectând legislațiile naționale ale statelor lor, normele și principiile dreptului internațional și având în vedere prevederile Convenției cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Domeniul de aplicare**

În baza prezentului acord și în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, cu normele și principiile dreptului internațional, părțile vor colabora pentru:

1. soluționarea situației minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul Republicii Franceze, respectiv copiii români expuși riscurilor de abuz, exploatare sau delincvență, și prevenirea unor astfel de situații;
2. facilitarea schimburilor de date și informații, pentru a soluționa cât mai eficient situația copiilor români aflați în dificultate pe teritoriul Republicii Franceze și pentru a contribui la prevenirea situațiilor de neînsoțire sau de risc a acestora, inclusiv a recidivelor;
3. întărirea luptei împotriva criminalității organizate, a delincvenței itinerante și anihilarea rețelelor de exploatare a minorilor.

ARTICOLUL 2**Obiectivele colaborării**

Pentru îndeplinirea prevederilor prezentului acord, părțile convin asupra următoarelor obiective:

1. identificarea și protejarea minorilor români neînsoțiți, victime sau autori de infracțiuni aflați în dificultate pe teritoriul Republicii Franceze;
2. favorizarea întoarcerii în țara lor a minorilor români neînsoțiți, printr-un schimb de informații privind starea lor civilă, localizarea reprezentanților lor legali și orice alte date legate de condițiile lor de viață, și asigurarea de condiții bune pentru întoarcere (adoptarea de măsuri de protecție, monitorizarea reintegrării sociale în primele 6 luni de la întoarcere);

3. prevenirea riscurilor de exploatare sau de represalii asupra minorilor redați părinților lor din România, prin schimbul de informații privind rețelele și organizațiile criminale care îi exploatează în România și Republica Franceză.

ARTICOLUL 3**Asistența minorilor și organizarea întoarcerii în România, organizarea grupului de legătură operațional (GLO)**

1. **Asistența minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul francez**

Partea franceză organizează un dispozitiv de asistență a minorilor români aflați în dificultate pe teritoriul său.

Asistența minorilor cuprinde: luarea de contact pe teritoriul francez, crearea unei legături de încredere, primirea, găzduirea, supravegherea sanitară, elaborarea unui proiect de întoarcere în România, pregătirea întoarcerii și însoțirea minorilor până în România.

2. **Organizarea grupului de legătură operațional (GLO)**

În scopul facilitării relațiilor operaționale dintre autoritățile române și franceze, în special a schimbului de informații, se creează un grup de legătură operațional format din specialiști desemnați de către părți. Acest grup este constituit din specialiști, puncte de contact; lista membrilor săi și modalitățile de funcționare sunt stabilite prin acord între părți, iar președinția este asigurată de Ministerul Justiției.

Grupul are ca scop:

- facilitarea identificării minorilor români aflați pe teritoriul francez;
- îmbunătățirea asistenței acordate minorilor și facilitarea întoarcerii acestora în țară, atunci când sunt îndeplinite condițiile;

— contribuția la cooperarea dintre cele două țări în lupta împotriva organizațiilor criminale române care vizează minorii, a căror activitate se extinde și pe teritoriul francez, contribuind astfel la lupta împotriva criminalității organizate și la anihilarea rețelelor de exploatare a minorilor neînsoțiți.

Activitatea grupului de legătură operațional va face obiectul unei evaluări anuale, conform unei proceduri care va fi stabilită ulterior de către părți. Un raport anual de activitate se va distribui tuturor membrilor grupului de legătură operațional.

ARTICOLUL 4

Plan de măsuri: asistența minorilor și organizarea întoarcerii în România; primirea minorilor în România

Autoritățile franceze se asigură cu privire la starea civilă reală a minorului neînsoțit, în cooperare cu autoritățile române, în cadrul schimburilor de informații prevăzute la art. 1.

Parchetul pentru minori sau judecătorul pentru copii, competent din punct de vedere teritorial, sesizat în privința unui minor român neînsoțit, îndeplinește imediat toate demersurile necesare pentru a obține, în Republica Franceză și în România, elementele relevante privind situația personală și administrativă a acestuia, potrivit legislației în materie de protecție a copilului. Acesta informează de îndată autoritatea judiciară sau administrativă competentă din România, care, după examinarea situației administrative și personale a minorului și după determinarea exactă a modalităților de asistență a acestuia în România, poate solicita în scris returnarea sa.

Dacă Parchetul pentru minori nu sesizează judecătorul pentru copii, acesta poate să dea curs cererii române în cazul în care consideră, pe baza datelor furnizate de partea română, că sunt îndeplinite toate garanțiile pentru asigurarea protecției minorului.

Dacă judecătorul pentru copii este sesizat, poate dispune, ținând cont de aceste elemente, ridicarea plasamentului judiciar pentru a permite întoarcerea minorului în țara sa de origine.

Dacă în momentul primirii cererii minorul nu mai este localizat, Parchetul solicită înscrierea acestuia în Sistemul de informații Schengen (SIS). În cazul în care minorul este ulterior descoperit, măsura se pune în executare de către Parchetul pentru minori competent teritorial, dacă informațiile obținute privind situația minorului, în special cele primite de la partea română, sunt suficiente și nu sunt mai vechi de 12 luni.

Partea română adoptă, imediat după întoarcerea minorilor, măsurile de protecție pe care le consideră necesare conform legislației române și informează anual partea franceză despre situația respectivilor minori.

ARTICOLUL 5

Finanțarea acțiunilor

Partea franceză asigură finanțarea acțiunilor de evaluare, identificare, protecție a minorilor pe teritoriul Republicii Franceze, precum și de transport al minorilor români în țara lor.

Pentru Guvernul României,
Ion Codescu,
secretar de stat

ARTICOLUL 6

Soluționarea litigiilor

Eventualele litigii privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord vor fi soluționate prin negocieri directe între autoritățile competente ale celor două state.

În cazul nesoluționării unui litigiu prin procedura prevăzută la alin. 1, acesta va fi rezolvat pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 7

Relația cu alte acorduri internaționale

Prezentul acord nu aduce atingere obligațiilor asumate de către părți prin alte acorduri internaționale.

ARTICOLUL 8

Limba oficială

În aplicarea prezentului acord, autoritățile competente vor utiliza limbile oficiale ale statelor lor.

ARTICOLUL 9

Punerea în aplicare

1. În termen de două luni de la semnarea prezentului acord, se vor preciza, prin înțelegere între părți, modalitățile concrete pentru punerea sa în aplicare.

2. La fiecare 6 luni, se va întocmi un raport de etapă, care va evalua progresele înregistrate în aplicarea prezentului acord. Primul raport va fi redactat la 8 luni după semnarea prezentului acord. Modalitățile de redactare a acestor rapoarte vor fi prevăzute prin înțelegerea dintre părți menționată la alin. 1.

3. Acțiunile prevăzute la articolele precedente vor fi desfășurate în complementaritate cu programele finanțate de către Uniunea Europeană în domeniile care vizează prezentul acord.

ARTICOLUL 10

Dispoziții finale

1. Prezentul acord va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare datei de primire a ultimei dintre cele două notificări prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării acestuia în vigoare.

2. Prezentul acord este încheiat pentru o perioadă de 3 ani și se va reînnoi tacit, cu excepția cazului în care una sau cealaltă parte îl denunță în mod expres cu cel puțin 6 luni înaintea datei de reînnoire tacită.

3. Prezentul acord poate fi denunțat în orice moment de către oricare dintre părți, prin notificare scrisă. În acest caz denunțarea își produce efectele după trecerea a 3 luni de la data primirii acestei notificări.

4. Părțile pot hotărî modificarea prezentului acord printr-un protocol de amendare care va intra în vigoare în condițiile prevăzute la alin. 1.

Prezentul acord a fost semnat la București la 1 februarie 2007, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și franceză, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Republicii Franceze,
Hervé Bolot,
ambasador

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind criteriile de recunoaștere a organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii

Având în vedere prevederile:

— art. 5 și 6 din cap. I din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000;

— art. 7³ lit. e) și j) din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (1) lit. B.c) din Hotărârea Guvernului nr. 865/2005 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, văzând Referatul de aprobare al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură nr. 3.760 din 23 august 2007,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Sunt recunoscute ca organizații de producători în sectorul pescuitului și acvaculturii orice organizație sau grup de organizații, constituite din inițiativa producătorilor, care îndeplinesc condițiile menționate în regulamentele comunitare și au ca scop garantarea practicării raționale a pescuitului și acvaculturii, precum și îmbunătățirea condițiilor de vânzare a producției.

Art. 2. — Zonele de pescuit și volumul minim de producție anuală, măsurate în tone realizate, care se cer în vederea recunoașterii organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii, sunt cele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Pentru pescuitul comercial, producția realizată se stabilește pe baza declarației de descărcare.

(2) Pentru acvacultură, producția realizată se stabilește pe baza facturilor de vânzare a peștelui.

Art. 4. — Organizațiile de producători din sectorul pescuitului comercial elaborează planuri proprii de captură, pe specii și luni calendaristice, pe care le prezintă, la începutul fiecărei campanii de pescuit, Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

Art. 5. — (1) În conformitate cu cerințele comunitare, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură asigură controlul organizațiilor de producători, cu scopul realizării obiectivelor pentru care au fost create și pentru asigurarea respectării prevederilor prezentului ordin.

(2) Activitățile care presupun aplicarea regulamentelor comunitare din care rezultă ajutoare și subvenții pentru reglementarea pieței produselor rezultate din pescuit și acvacultură constituie obiectul principal al controlului.

(3) Organizațiile de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii sunt obligate să sprijine activitatea de control și să pună la dispoziție documentația și informațiile solicitate de către inspectorii piscicoli.

Art. 6. — (1) În vederea obținerii recunoașterii organizațiilor de producători, solicitanții depun la Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură cereri însoțite de documentele și informațiile stabilite în regulamentele comunitare, astfel:

A. pentru pescuitul comercial:

a) statutul organizației de producători conform prevederilor regulamentelor comunitare;

b) lista membrilor și ambarcațiunilor organizației de producători și datele de identificare ale acestora, pe puncte de descărcare;

c) lista centrelor de primă vânzare autorizate, unde se realizează prima vânzare de către membrii organizației;

d) normele adoptate de organizație;

e) identitatea persoanelor care sunt împuternicite de organizație pentru a acționa și a semna în numele ei;

f) bilanțul contabil al organizației pe anul anterior, din care să reiasă capacitatea financiară a organizației;

g) centralizator cu declarațiile de descărcare pe ultimele 12 luni, pentru fiecare membru;

B. pentru acvacultură:

a) statutul organizației de producători conform prevederilor regulamentelor comunitare;

b) lista membrilor organizației de producători și datele de identificare ale acestora;

c) normele adoptate de organizație;

d) identitatea persoanelor care sunt împuternicite de organizație pentru a acționa și a semna în numele ei;

e) bilanțul contabil pe anul anterior al membrilor organizației, din care să reiasă capacitatea financiară a acestora;

f) centralizator cu facturile de vânzare pe ultimele 12 luni, pentru fiecare membru.

(2) Modelul cererii de recunoaștere este prezentat în anexa nr. 2.

(3) Modelul listei membrilor titulari ai organizației de producători este prezentat în anexa nr. 3.

Art. 7. — (1) După depunerea documentației personalului specializat din cadrul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură verifică autenticitatea datelor și informațiilor depuse și întocmește un proces-verbal de constatare, care stă la baza emiterii avizului de recunoaștere.

(2) Modelul procesului-verbal de constatare este prezentat în anexa nr. 4.

Art. 8. — (1) Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură emite, în termen de 3 luni de la depunerea documentației, avizul de recunoaștere celor care îndeplinesc condițiile menționate în regulamentele comunitare și în prezentul ordin.

(2) Dacă documentația este incompletă sau organizația de producători nu îndeplinește condițiile menționate în regulamentele comunitare și în prezentul ordin, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, în termen de 10 zile, comunică acesteia observațiile în vederea completării documentației sau neacordarea avizului de recunoaștere.

(3) Modelul avizului de recunoaștere este prezentat în anexa nr. 5.

Art. 9. — (1) Organizațiile de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii recunoscute sunt înregistrate în Registrul unic de evidență a organizațiilor de producători organizat la nivelul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(2) Modelul Registrului unic de evidență a organizațiilor de producători este prezentat în anexa nr. 6.

Art. 10. — (1) Recunoașterea unei organizații de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii poate fi retrasă în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute în regulamentele comunitare și în prezentul ordin.

(2) În cazul în care o organizație de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii se află în situația prevăzută la alin. (1), Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură va comunica acesteia intenția de a i se retrage recunoașterea, cu termen de contestare de 30 de zile de la data înștiințării.

(3) Modelul deciziei de retragere a recunoașterii este prezentat în anexa nr. 7.

Art. 11. — Președintele Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură emite, în conformitate cu atribuțiile sale, decizii pentru stabilirea comisiilor de avizare a cererilor de recunoaștere sau a sesizărilor de retragere.

Art. 12. — Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 13. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 418/2003 privind criteriile de recunoaștere a organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 11 iulie 2003.

Art. 14. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Decebal Traian Remeș

București, 6 septembrie 2007.
Nr. 772.

ANEXA Nr. 1

**ZONELE DE PESCUIT ȘI VOLUMUL MINIM DE PRODUCȚIE ANUALĂ REALIZATĂ
pentru recunoașterea organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii**

Tipul de organizație de producători	Zona/Volumul minim al producției anuale (greutate realizată)
1. Pescuit comercial	Marea Neagră — minimum 500 t Delta Dunării — minimum 1.000 t Dunăre și ape interioare — minimum 300 t
2. Acvacultură	Dacă acea organizație produce minimum 30% în greutate din producția totală la o specie sau un grup de specii din acvacultură, la nivel național

ANEXA Nr. 2

Nr. ... din .../.../....

CERERE

Solicitant ....., cu sediul în ....., telefon/fax ....., cod fiscal ....., reprezentat prin ....., domiciliat în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., ap. ...., județul ....., posesor al CI seria .... nr. ...., eliberată de ..... la data de ....., CNP ....., vă solicităm recunoașterea ca organizație de producători în sectorul pescuitului și acvaculturii, în conformitate cu prevederile art. 5 și 6 din cap. I din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000, ale art. 7³ lit. e) și j) din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 772/2007.

Pentru aceasta, anexez în copie: .....

Cunoscând că falsul în declarații este pedepsit de legea penală, declar pe propria răspundere că informațiile înscrise în documentele sus-menționate sunt în conformitate cu realitatea.

Data

Președinte,

ANEXA Nr. 3

LISTA

membrilor titulari ai organizației ....., aprobată în adunarea generală din data de .....

Nr. crt	Numele și prenumele	CNP	Domiciliul stabil	Telefon/Fax	Nr. permis de pescuit comercial	Ambarcațiunea de pescuit Nr. fișier	Producție totală realizată în anul anterior	Semnătura
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Total producție pe organizație:

Întocmit,

Președintele organizației,

.....
(numele și prenumele)

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

.....
(semnătura)

PROCES-VERBAL DE CONSTATARE

Încheiat astăzi, .../...../.....

Subsemnatul ....., având funcția de ..... în cadrul ....., verificând îndeplinirea de către ....., cu sediul în ....., a criteriilor de recunoaștere în conformitate cu prevederile art. 5 și 6 din cap. I din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000 și ale art. 7³ lit. e) și j) din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare, am constatat:

A. pentru pescuitul comercial:

a) statutul organizației de producători corespunde prevederilor regulamentelor comunitare;

b) existența listei membrilor și ambarcațiunilor organizației de producători și datele de identificare ale acestora, pe puncte de descărcare;

c) existența listei centrelor de primă vânzare autorizate, unde se realizează prima vânzare de către membrii organizației;

d) identitatea persoanelor care sunt împuternicite de organizație pentru a acționa și a semna în numele ei;

e) bilanțul contabil al organizației pe anul anterior, din care reiese capacitatea financiară a organizației;

f) centralizator cu declarațiile de descărcare pe ultimele 12 luni, pentru fiecare membru;

B. pentru acvacultură:

a) statutul organizației de producători corespunde prevederilor regulamentelor comunitare;

b) existența listei membrilor organizației de producători și datele de identificare ale acestora;

c) identitatea persoanelor care sunt împuternicite de organizație pentru a acționa și a semna în numele ei;

d) bilanțul contabil pe anul anterior al organizației, din care reiese capacitatea financiară a acesteia;

e) centralizator cu facturile de vânzare pe ultimele 12 luni, pentru fiecare membru.

Inspector,.....
Semnătura.....
Data*Reprezentantul organizației de producători,*.....
Semnătura

Guvernul României

Ministerul Agriculturii
și Dezvoltării Rurale**AVIZ DE RECUNOAȘTERE**

Nr. .... / .....

Eliberat în temeiul prevederilor art. 5 și 6 din cap. I din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000, ale art. 7³ lit. e) și j) din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Procesului-verbal nr. .... din data de .....

Prezentul aviz de recunoaștere conferă statutul de organizație de producători ....., înregistrată sub nr. .... din data de ..... în Registrul unic de evidență a organizațiilor de producători constituite în sectorul pescuitului și acvaculturii, și asigură titularului toate drepturile conferite de lege.

Avizul de recunoaștere își păstrează valabilitatea pe durata cât titularul îndeplinește criteriile de recunoaștere pentru care a primit prezentul aviz de recunoaștere.

Președinte,

.....

REGISTRUL UNIC DE EVIDENȚĂ

a organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii, recunoscute conform prevederilor art. 5 și 6 din cap. I din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000 și ale art. 7³ lit. e) și j) din Legea nr. 192/2001 privind resursele acvatice vii, pescuitul și acvacultura, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură

Nr. crt.	Nr. și data cererii de recunoaștere	Numele organizației de producători	Sediul administrativ	Sectorul pentru care solicită recunoașterea	Nr. și data avizului de recunoaștere	Numele reprezentantului și C.I. seria ... nr.	Semnătura reprezentantului

Guvernul României
Ministerul Agriculturii
și Dezvoltării Rurale

DECIZIE DE RETRAGERE A RECUNOAȘTERII

Eliberată în temeiul prevederilor art. 5 și 6 din cap. I din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000 și ale Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 772/2007

Către .....

Întrucât nu au fost respectate condițiile de recunoaștere ca organizație de producători, se emite prezenta decizie care anulează titularului toate drepturile conferite de reglementările în vigoare.

Prezenta decizie de retragere a avizului de recunoaștere a fost înregistrată sub nr. .... din data de ..... în Registrul unic de evidență a organizațiilor de producători constituite în sectorul pescuitului și acvaculturii.

Președinte,

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 156784